

Polüoomiviiruse tüüp BK DNA (Polyomavirus BK DNA)

Immuunanaluüsi osakond, tel. 731 9317

BK-viirus kuulub polüoomiviiruste perekonda ning sellega on kokku puutunud suurem osa inimestest üle maailma (üle 70% inimpopulatsioonist). Nakatutakse respiratoorsel või oralsel teel. Esmane nakatumine BK-viirusega toimub tavaliselt lapseas, mille järgselt jääb viirus latentsena püsima erinevatesse kudedesse (peamiselt urogenitaaltrakti). Immunokompetentsetel isikutel on primaarinfektsioon tavaliselt asümptomaatiline.

Viirus võib reaktiveeruda immunokomprimeeritud patsientidel (siirdatud elunditega, eeskätt siirdatud neeruga ja luuüdiga isikud, HIV positiivsed), põhjustades polüoomiviiruseoselist nefropaatiat (PVAN), ureetra stenoosi ja hilise algusega hemorraagilist tsüstiiti.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Proovimaterjal	Proovinõu	Säilivus
Veri	K2E/K3E-katsuti (lilla kork), geeliga K2E/K3E-katsuti (valge kork)	Toatemperatuuril kuni kuus tundi. Kui proovimaterjali ei saa kuue tunni jooksul laborisse saata, tuleb plasma eraldada või geeliga katsuti tsentrifuugida. Plasma +4 °C juures seitse päeva, -20 °C üks kuu.
Liikvor	steriilne lisanditeta katsuti	+4 °C juures kuni 48 tundi, -20 °C pikemat aega
Uriin	steriilne proovitops	

Analüüsi tegemise aeg: tööpäeviti

Analüüsimeetod: reaalaja polümeraasi ahelreaktsioon (PCR)

Vastuse vorm

Positiivne/negatiivne

Positiivse vastuse korral plasmast väljastatakse ka viiruse hulk, teiste materjalide puhul ei ole kvantiteerimine võimalik.

Näidustus ja kliiniline tähendus

BK-viirus infektsiooni või reaktivatsiooni tuvastamine, eelkõige immunosupresseeritud patsientidel. Siirdatud neeruga isikute skriining kahel esimesel aastal peale transplantatsiooni (hiljem kord aastas), siiriku düsfunktsiooni esinemisel ning siiriku biopsia teostamisel.

BK-viiruse DNA negatiivne: aktiivselt paljunevat viirust ei ole või on selle hulk alla meetodi määramispiiri. BK-viiruse DNA positiivne: tegemist on aktiivse viirusega antud proovimaterjalis. BK-viirus pole tavaliselt verest tuvastatav hemorraagilise tsüstiidi/ureetra stenoosi korral, küll aga nefropaatia korral. 3–5%-l tervetel inimestel on täheldatud viiruse eritumist uriiniga (asümptomaatiline viruuria).

Raili Randoja